

1. "Why do you not play with me?" / „Защо не играете с мен?"

Кармен е на 15 години. По време на междучасията тя е винаги заобиколена от момчета, с които играе футбол. Когато не играе футбол обикновено е сама, защото откакто е пристигнала в това училище, другите момичета от класа я изолират от тяхната група. Те казват, че не искат да бъдат с нея, защото тя е лесбийка. Критикуват начина, по който се облича, говори и си прави косата. Учителката обикновено възлага групови задачи за работа в клас, но от момента в който осъзнава ситуацията, тя започва да се старее да организира работата така, че да подпомогне интеграцията на Кармен. При все това момичетата от класа никога не зачитат идеите и предложенията на Кармен. Кармен иска да бъде изслушвана от съучениците, но това никога не се получава и тя разбира, че те не искат да имат изобщо работа с нея, защото се страхуват, че може да се опита да прелъсти някоя от тях. Училищният съветник на няколко пъти се включва в часовете с идеята да разреши проблема, но без успех. Учителката на класа също е организирала няколко срещи с родителите на момчетата и момичетата от класа на Кармен, за да обсъдят ситуацията, но отношението на родителите е че момичетата трябва да са свободни да действат както желаят и не бива да бъдат принуждавани да общуват с някого, с когото не се разбират. Ръководството на училището също се събира, за да обсъди проблема и потърси решение. Тяхното предложение е Кармен да смени класа през следващата година. Момичето одобрява тази идея, защото тя добре се разбира с учениците от другата група.

Стратегии възприети от различните участници за справяне със ситуацията: съучениците на Кармен (свидетелите) не предприемат никакви действия, за да я подкрепят, проблемът продължава и учителите решават да запазят статуквото на работа на групи, до момента на преместване на Кармен в друг клас, където се предполага, че тя ще бъде приета от новите съученици. Мерките взети от учителите са първоначален опит за меко фасилитиране на начален контакт, с цел създаване на условия в които Кармен да изгради приятелства посредством групово работно и когато виждат, че този подход не върши работа, те се занимават с проблема директно като включват съветника в часовете и канят родителите на дискусии. Липсата на диалог, който да е в полза на Кармен, води до вземане на решение за нейното преместване. Родителите на останалите ученици са съгласни с вижданията на дъщерите си и не смятат, че трябва да се вземат никакви конкретни мерки. Училищният съветник, който е алармиран и повикан да се включва в часовете, споделя, че ако е знаела по-рано за ситуацията е щяла да посъветва учителката да не събира всички родители едновременно. Опитът показва, че подобни сборни срещи обикновено преминават в хаос и не помагат за решаването на проблемите. Работата по отделно с всяко конкретно семейство би била далеч по-ефективна, при все това срещи, разговори, уъркшопи и прочие, обясняващи важността на разговорите за семейните ценности, сътрудничеството между училището и семейството и други подобни теми, се смятат за много олезни. Съветничката също така споделя, че тя не би предложила смяна на групата.